

תת"ע 6826/09/11 - מדינת ישראל נגד נאטור מוחמד נאטור מוחמד

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה
תת"ע 6826-09-11 מדינת ישראל נ' נאטור מוחמד
בפני כב' השופטת לאה שלזינגר שמאי
המאשימה
נגד
הנאשמים
נאטור מוחמד נאטור מוחמד
05 מרץ 2014

ב"כ המאשימה: עו"ד כץ

ב"כ הנאשם: עו"ד גיזאווי

הנאשם בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע עפ"י הודאתו בביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן, הכולל עבירות של נהיגה כבלתי מורשה וללא ביטוח וכן נהיגה בזמן פסילה.
2. עפ"י כתב האישום בתאריך 10.4.11, נהג הנאשם ברכב מס' 28-951-19 בכביש פנימי בקלנסוואה, בידוע כי הוא אינו מורשה כלל לנהיגה ואינו מחזיק ברישיון נהיגה.
בנסיבות אלה נהג הנאשם לא ביטוח.
באותן נסיבות, נהג בזמן פסילה על פי גזר דין מיום 27.12.10 בתיק 1060-02-10.
3. מדובר בעבירה חמורה של נהיגה על ידי מי שלא הורשה לנהיגה כלל ואין צורך להכביר מילים על מסוכנותה של העבירה הן לנהג והן ליתר המשתמשים בדרך.
חומרה יתרה במקרה דנן, בו אין זו מעידתו הראשונה של הנאשם, שכן הוא כבר נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה ונשפט בגין עבירה זו.
4. על אף שהנאשם לא הוציא מעולם רישיון נהיגה כבר צבר לחובתו 4 הרשעות קודמות, מהן אחת בגין נהיגה כבלתי מורשה.

עמוד 1

לחובתו הרשעות בפלילים בגין עבירות סמים, איומים, תקיפה והזק לרכוש.

יחד עם זאת לזכותו של הנאשם הודאתו.

5. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו עתרה התביעה להשית על הנאשם מאסר מאחורי סורג וברח למשך 6 חודשים ואילו ההגנה עתרה שירוצו בדרך של עבודות שירות, פסילה מלקבל רישיון נהיגה למשך 20 חודשים במצטבר לכל פסילה אחרת, תוך הפעלת הפסילה המותנית בחופף, ומאסר על תנאי של 10 חודשים למשך 3 שנים.

ב"כ המאשימה ביקש לאמץ את הרף העליון של ההסדר, לאור חומרת העבירות בהן הורשע הנאשם ומתחם הענישה כפי שנקבע בפסיקה.

ב"כ הנאשם ביקש שלא למצות הדין עם הנאשם ולהסתפק בעונש של עבודות שירות.

עוד צוין, כי הנאשם הודה ולקח אחריות. הנאשם נשוי ואב ל- 6 ילדים, שקוע בחובות כבדים ועובד כשכיר בחברה לאירועים.

ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בנסיבותיו הקשות של הנאשם ולהימנע מלהטיל עליו מאסר בפועל העלול לחבל במאמציו לערוך שינוי בחייו.

6. כאמור, מדובר בעבירה של נהיגה ע"י בלתי מורשה, המצביעה על זלזולו של הנאשם בגורמי אכיפת החוק ובבטיחותם של המשתמשים בדרך. נראה, כי הנאשם לא למד את לקחו ועל אף שנתפס בעבר נוהג כבלתי מורשה וללא ביטוח ואף נשפט בגין עבירות אלה, שב ונהג פעם נוספת. הנאשם מתעלם מהסכנה הברורה והמיידית הנשקפת מנהיגתו כאשר הוא נוהג ללא רישיון נהיגה כלל, בהיותו בלתי מורשה וללא ביטוח.

אך בדרך נס לא גרם עד היום הנאשם לאבדות בנפש.

כבר נפסק, כי הקטל בכבישים הינו רעה חולה, וגובה קרבות רבים בגוף ובנפש מדי יום ביומו, יותר מכל מלחמות ישראל גם יחד. רבות נאמר ונכתב, כי על כל הגורמים הנוגעים בדבר ובכללם בתי המשפט, מוטלת החובה לעשות כל אשר לאל ידם על מנת להילחם בתופעה קשה זו.

בית המשפט העליון קבע ברע"פ 665/11 אבו עאמר נ' מד"י כי: "עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי, אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו- 12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה- 1975 ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

7. הנאשם לא נרתע מלשוב ולנהוג ועל כן יש להרחיקו מהציבור לתקופה ממושכת. הדרך היחידה להרחיקו הינה על ידי מאסר מאחורי סורג וברח.

בעפ"ת 42946-08-11 מסארוה נ' מדינת ישראל קבעה כב' השופטת נגה אהד כי :

"מדובר בעבירה חמורה של נהיגה ברכב בהיותו בלתי מורשה לנהיגה. נסיבות ביצוע העבירה חמורות בעוצמתן משום שאין זו הפעם הראשונה שהמערער נוהג בהיותו בלתי מורשה.

על בתי המשפט להילחם מלחמת חורמה בנהגים בלתי מורשים. נהיגה על ידי בלתי מורשה כמוה כעליה על כלי רצח, נהיגה בו בנתיב נסיעה כמעט כמו שימוש ב"רולטה רוסית" ובמקרה זה לא מדובר בפעם ראשונה, כבר מדובר במי שנשפט בגין עבירה זו ועל אף זאת ברוב חוצפתו ותעוזה הוא חוזר על עבירה זו פעמיים נוספות.

אין לקבל כל טיעון שיש בו להצדיק או ניסיון להצדיק נהיגה של בלתי מורשה. נהגים בלתי מורשים חייבים להיות מורחקים מהכביש לתקופה ארוכה. נהג זה הוכיח לבית המשפט כי לא די בעונש קודם שקיבל שכן הוא חוזר ומבצע אותה עבירה, רק מאסר בפועל ירחיק אותו מלקחת הגה ולנהוג ברכב. במקרה זה ביהמ"ש הרחיק לכת בקולת העונש בשעה שהורה על מאסר בעבודות שירות בלבד. לטעמי, זה המקרה לשלוח למסר מאחורי סורג וברח".

ויפים הדברים לענייננו.

על בית המשפט לשלוח מסר צלול וברור לפיו בעבירות מסוג זה, במיוחד כאשר לנאשם עבר תעבורתי, ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מחמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בהן לציבור הרחב.

8. הנאשם שזו לו הפעם השנייה שהוא נתפס נוהג ללא רישיון נהיגה, כבר זכה לרחמי בית המשפט בתיק 1060-02-10, שנמנע מלהטיל עליו עונש מאסר ואף מאסר מותנה מתוך תקווה, כי הנאשם ייקח אחריות, ילמד הלקח ולא יחזור ויחטא. משלא ניצל הנאשם ההזדמנות שניתנה בידיו, מן הראוי הוא, כי כעת יישא במלוא חומרת הדין.

9. בקביעת מתחם העונש ההולם בהתאם לסעיף 40 ג (א) לחוק העונשין, התחשבתי כמפורט לעיל בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות של הנאשם.

מתחם העונש ההולם לעבירה של נהיגה כבלתי מורשה הינו מאסר בפועל שנע בין עבודות שירות ועד מאסר מאחורי סורג וברח למשך 24 חודשים, פסילה בפועל בין 6 חודשים ל 24 חודשים, וכן מאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ר' 42946-08-11 הנ"ל בו היה מדובר בעבירה שניה של נהיגה כבלתי מורשה. ביהמ"ש המחוזי קבע, כי ביהמ"ש לתעבורה: "הרחיק לכת בקולת העונש בשעה שגזר על הנאשם עבודות שירות בלבד".

מתחם הענישה בגין עבירה של נהיגה בפסילה הינו בין 7 חודשי מאסר בפועל ועד 20 חודשים, כפי שקבעתי בפל"א 347-09-12, קביעה אשר אושרה ברע"פ 8013/13 אמיר מסעוד נ' מדינת ישראל (מפי כב' השופט נ. סולברג) ונקבע כי הינו מתחם הולם.

באותו מקרה, הנאשם הורשע בעבירה (אחת) של נהיגה בזמן פסילה וחרף פקיעת רישיונו שנים רבות. הוטלו עליו שנת מאסר בפועל, 4 שנות פסילה ופע"ת. ביהמ"ש העליון קבע כי: "העונש שהוטל על המבקש אינו חמור, והריהו כורח הנסיבות...".

אין צורך להכביר מילים על מסוכנותן של כל אחת מהעבירות ועל הסכנה הכפולה והמכופלת בשילובן יחדיו. הנאשם שכבר נתפס בקלקלתו שב וביצע העבירה של נהיגה חרף היותו בלתי מורשה ועתה נוספה עבירה של נהיגה בזמן פסילה.

בנסיבות אלה, יש להחמיר עם הנאשם ולהטיל עליו עונש שיש בו כדי להביע את סלידת החברה מהתנהגותו החמורה ולהרתיע אותו ואת הרבים מלעבור עבירות דומות בעתיד.

ושבו, לא למותר להזכיר, כי הענישה אינה מכוונת רק כנגד הנאשם, וגלום בה גם מסר לציבור הרחב, מסר שיהיה בו כדי להרתיע עבריינים בכוח בתחום זה בדרך של קביעת רף ענישה גבוה, נוכח המציאות העגומה של הקטל בכבישים הממשיך לגבות מחיר דמים כבד כעניין של יום-יום.

במעשיו ובמחדליו העיד הנאשם על עצמו, כי מורא החוק אינו חל עליו. רחמנות יתרה כלפיו, כמוה כהתאכזרות אל הולכי רגל תמימי-דרך ואל שאר המשתמשים בכביש. אין הצדקה לחשפם לסכנת נפשות, וגם לא לנזקים כספיים הנובעים מן הקושי להיפרע ממי שגרם לפגיעה בתאונת דרכים כשאינו מחזיק ברישיון ואיננו מבוטח. ר' רע"פ 8013/13 הנ"ל.

10. ככלל, מן הראוי להנהיג בעניין זה מדיניות ענישה שוויונית ואחידה לגבי כלל הנאשמים.

אכן, לעולם יהיה מצווה בית המשפט לתת את דעתו גם לנסיבותיו האישיות של הנאשם המסוים העומד בפניו ואינני מתעלמת מכך גם בתיק זה, ובשים לב לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפרט סנגורו בפניי.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מהשאלה, האם אין בהסדר הטיעון שהוצג במקרה דנן לבית המשפט משום פגיעה באינטרס הציבורי שבמיצוי הדין עם עברייני תנועה, ובתחושת הצדק ובעקרון השוויון של הנאשמים בפני החוק.

הנימוקים להסדר הטיעון, לפיו הסכימה המאשימה להסתפק במאסר למשך 6 חודשים בפועל או אפילו בדרך של עבודות שירות, אינם מצדיקים סטייה כה משמעותית ממתחם הענישה, במיוחד בשים לב לשני האישומים בתיק הנדון ועברו התעבורתי של הנאשם. לפיכך סבורתי, כי וודאי שאין מקום לקבל הרף הנמוך של הסדר הטיעון.

יחד עם זאת, לאור הודאתו של הנאשם, הזמן שחלף מביצוע העבירות (אם כי חלוף הזמן נובע מדחיות חוזרות ונשנות של הדין בעטייה של ההגנה) ונסיבותיו האישיות, לא אמצה הדין עם הנאשם במלוא חומרתו, ומטעמי מדיניות משפטית השואפת לכבד הסדרי טיעון אני מאמצת ההסדר ברף הגבוה, וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

הנני גוזרת על הנאשם מאסר למשך 6 חודשים מאחורי סורג וברח.

אני דנה את הנאשם ל-10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, שלא יעבור עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה כבלתי מורשה או נהיגה בזמן פסילה.

מאחר ודנתי את הנאשם למאסר, לא אשית עליו קנס.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 20 חודשים.

הנני מורה על הפעלת עונש של פסילת רישיון הנהיגה למשך 12 חודשים, כפי שנפסק על תנאי בבימ"ש לתעבורה בפתח תקווה ביום 27.12.10 בתיק 1060-2-10 לריצוי בחופף.

הנני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

הפסילה תחל לאלתר מניינה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר, במצטבר לכל פסילה אחרת.

ניתן צו עיכוב יציאה מהארץ נגד הנאשם שיבוטל לאחר ריצוי עונש המאסר.

על הנאשם להמציא לבית המשפט אישור על סיום ריצוי עונש המאסר אשר הוטל עליו לצורך ביטול צו עיכוב היציאה מהארץ וחישוב תקופת הפסילה.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב תשע"ד, 05/03/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלינגר שמאי, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

הנאשם ייאסר עתה.

בכפוף לתנאים הבאים ישוחרר הנאשם ויעוכב ריצוי עונש המאסר אשר הוטל עליו עד ליום 10.4.14. א.
חתימת הנאשם על התחייבות עצמית בסך 10,000 ₪.

ב. הפקדה כספית במזומן בסך 3,000 ₪ או לחילופין ערבות צד ג' בסך 6,000 ₪.

בכפוף למילוי התנאים הנ"ל, על הנאשם להתייצב ביום 10.4.14 שעה 08.00 בבית מעצר הדירים לריצוי עונשו.
המזכירות תמציא עותק הפרוטוקול לבית מעצר הדירים.

ניתנה והודעה היום ג' אדר ב תשע"ד, 05/03/2014 במעמד הנוכחים.

לאה שלזינגר שמאי, שופטת